నల్లనివాడు

కృష్ణమూర్తి

"నల్లనివాడు, పద్మ నయనంబులవాడు
కృపారసంబు, పై జల్లెడు ....."

ఈ పద్యం హాయిగా చదవటం విననివాడు ఆ వూళ్లో లేడంటే అతిశయోక్తి కాదు. సుబ్బయ్యగారు రోజూ తెలతెలవారుతుండగానే ఏదో భాగవతంలోని పద్యాలు చదువుతూ ఉంటారు. వీధి అరుగుమీద కూర్చుని రోజూ అలా పద్యాలు ఇంపుగా చదవటం ఆ వూళ్లోని ఆబాల గోపాలం ఎరుగుదురు. సుబ్బయ్యగారంటే కలవపాయుల గ్రామంలో అందరికీ గౌరవం.

సుబ్బయ్యగారు ఆవూరు వచ్చినప్పుడు ఆయనకున్న ఆస్తల్లా పైమీదబట్ట, నలుగుర్ని మంచి చేసుకోగల నేర్పు. అందరికీ తల్లో నాలుకలా మెలిగారు. పదిమంది చేత మంచివాడనిపించుకున్నాడు. కావాలని పించుకున్నారు.

ఆయన తన స్వశక్తితో నాలుగెకరాల పొలం, ఉండటాని కింత కొంప, గొడ్డు గోద సంపాదించుకున్నారు. ఆయనలోని మంచితనంకన్నా, ఆయన భక్తి, కమ్మగా పద్యం చదివే నేర్పు అందర్ని ఆకర్షించాయి. తీరికసమయాల్లో సుబ్బయ్యగారు భారత భాగవతాలు చదివి వినిపిస్తూనే ఉంటారు. ఆయన్ని అంతా "శాస్త్రుల్లు" గారు అని పిలుస్తారు. ఇప్పటికీ గంభీరమైన పాండిత్యానికి ఆయనే సమాధానం.

సుబ్బయ్యగారు రోజూ ఉదయాన్నే పద్యాలు చదివేవేళ, పాలేరు నర్సిగాడు వచ్చే వేళ ఒకటే. నర్సిగాడికి "నల్లనివాడు" పద్యం చాల ఇష్టం. వాడా పద్యాన్ని ఆయన చేత రోజుకోసారిఅయినా చదివించుకుంటాడు. సుబ్బయ్యగారు నవ్వుతూ "ఏరా! నర్సిగా, ఎందుకురా నీకీ పద్యం అంటే పిచ్చి. కృష్ణ పరమాత్మలా నీవుకూడ నల్లగాఉన్నావనా...?" అని అంటూండేవారు. నర్సిగాడి దగ్గర దానికి సమాధానం లేదు. అయినా వాడికా పద్యం ప్రాణం.

సుబ్బయ్యగారు వ్యవహారదక్షులు. ఆయనకు పరోపకారంలో ఎంత ఉదారబుద్ధి ఉందో, స్వకార్య నిర్వహణలో అంతటి నిష్కర్షత ఉంది. అందుకే ఆయనంటే అందరికీ భయమూ, భక్తీ.

ఆయన మునిమాపువేళ పొలం నుండి తిరిగి వస్తున్నారు. వెంట నర్సిగాడు గడ్డిమోపు నెత్తిన నెత్తుకొని వస్తున్నాడు. దారి పొడుగునా ఏవో పొలం విషయాలు మాట్లాడుతున్నారు. మాటల్లో ....

"నర్సిగా ...." అని ఆగిపోయారు.

నర్సిగాడి నడకలోని వూపు తగ్గింది. "ఏంటి దొరా ...." అన్నాడు. సుబ్బయ్యగారు నడక సాగిస్తూనే ఆలోచనలో పడ్డారు.

"మన గిత్తదూడకి తగిన జోడు దొరికితే బాగుండురా. మంచి అరక తయారవుతుంది ...."

"అవును దొరా. మన దూడకి మాంచి లచ్చనాలున్నాయి. సరిపడ జత కొనాలి ..."

"సరే. సమయం కలిసిరావాలిగా ..." అంటూ నడక వేగం హెచ్చించారు.

సుబ్బయ్యగారు తమ దూడకు దీటైన దాన్ని కొనాలని ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఆయన దొడ్లో గొడ్లని ఇంట్లోని మనుషుల కన్న మిన్నగా చూసుకుంటారు. వాటితో ఆయన మాట్లాడుతారు. పేర్లతో పిలుస్తారు.

ఏ కారణంగానైనా ఒకరోజు ఆయన వాటిని చూడకపోతే ఆరోజు ఆయనకీ తోచదు, వాటికీ తోచదు. కట్టు కొయ్యల చుట్టూ తిరుగుతాయి.

రోజూ వచ్చే సమయానికి .... నర్సిగాడు ఆరోజు రాలేదు. ఏదో అలవాటు ప్రకారం పద్యం చదువుతున్నారు కాని చూపు మాత్రం నర్సిగాడు వచ్చే దారి నుండి మరలలేదు. పొద్దు బాగా మిన్నెక్కింది. అయినా నర్సిగాడు రాలేదు.

చిరిగిన లాగూ తొడుక్కుని వచ్చాడు కిట్టు. వాణ్ణి చూడగానే సుబ్బయ్యగారు ఆత్రంగా పలకరించారు..... "ఏరా .... మీ అయ్య రాలేదేం ...." అని. కిట్టు భయపడుతూ "మా అయ్య లెగవ లేదుండి .... ఒకటే జొరం ...." అని పాఠం వప్పచెప్పినట్లు చెప్పాడు. సుబ్బయ్యగార్ని చూసి వాడు భయపడిపోయాడు. తన భారీ శరీరాన్ని కదలించి అరుగు క్రిందకి దిగారు. ఆయనలో ఆగ్రహమో, అనుగ్రహమో తెలియని భావాన్ని చూసి పసివాడు మరింత భయపడ్డాడు. "తలుపు దగ్గరసా వేసుకో.." అని భార్యనుద్దేశించి లోపలికి కేకవేసి, కండువా దులిపి భుజాన వేసుకొని, "పదరా ...." అన్నారు ఆయన.

ఎక్కడికి పోవాలో తెలియని వాడి పసి మనస్సు – ఇంటికే వెళ్ళింది. వాడి వెనక సుబ్బయ్యగారు నడుస్తున్నారు.

దారిలో కన బడ్డ గంటయ్యగారు మాట్లాడుతుంటే .... కిట్టు ముందుకు సాగిపోయాడు. మాట్లాడటం పూర్తి అయిన సుబ్బయ్యగారు వాణ్ణి రెండంగల్లో కలుసుకున్నారు.

పూరి గుడిశే అయినా అమర్చినట్లుంది. చూరు కప్పిన అరుగుమీద నర్సిగాడు చింకి చాప పరచుకొని పడుకున్నాడు. కిట్టిగాడు పంజాలోంచి తప్పించుకున్నవాడి మాదిరి ఇంట్లోకి దూసుకుపోయాడు. మనిషి అలికిడి విన్న నర్సిగాడు కళ్ళు తెరిచి ఆసామిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. లోపల్నుండి నర్సిగాడి పెళ్ళాం గూడ బైటకు వచ్చి .... సుబ్బయ్యగార్ని చూసి కొంచెం తలుపు వెనక్కు తప్పుకుంది.... పమిటె ఒంటినిండా కప్పుకుంటూ....

సుబ్బయ్యగా రంతటివాడు తన యింటికి రావటాన్ని వాడు కలలో కూడ వూహించలేదు. ఆయనలోని దయార్ద్రతకి మనస్సులోనే జోహారు లర్పించినా .... ఆయనకు తగిన మర్యాదగ కనీసం కూర్చునే చోటునైనా చూపించలేని తన హీనతకు సిగ్గుపడ్డాడు.

"ఏరా నర్సిగా ! ఎల్లా ఉంది జ్వరమా ! మందు పుచ్చుకున్నావా ...." లాంటి ప్రశ్నలు ఒకే వరుసలో గుప్పించా రాయన, వాటికి సమాధానమైన వస్తుందా లేదా అని ఆలోచన లేకుండా. నర్సిగా డింకా తన స్థితినుండి కోలుకోనేలేదు. వాడి భార్య కొంచెం ధైర్యం చేసి.... "కూర్చోండి దొరగారు...." అంటూ బైటికి వచ్చి మరో చింకిచాప పరిచింది. సుబ్బయ్యగారు చిరునవ్వుతోనే సమాధాన మిచ్చారు. నర్సిగాడు ధైర్యం కూడదీసుకొని.. "ఏంది బాబుగారు .... తమరు రావాలా ...! ఏదో నలతగా ఉంది. లేవలేకపోయాను. కొంచెం తగ్గగానే మద్దినేలనైన వత్తాను.... బా.... బు గారు...." అంటు ఆకు కందని, పోకకు పొందని సమాధానాలు చెప్పాడు. సుబ్బయ్యగారు వాడికి ధైర్యం చెప్పి, సొంతం స్వస్థత చేకూరేవరకు పనిలోకి రావద్దని వాడికి చెప్పి, వాడి భార్య నుద్దేశించి "కొంచెం మందూ మాకు జాగ్రత్తగా చూడు...." అని చెప్పి ఇంటికి బైలుదేరి రెండడుగులు వేశారు.

గుడిశెకు కొంచెం దూరంలో చెట్టు కింద కిట్టు, వాడి నేస్తం రాము గిత్త దూడతో ఆడుకుంటున్నారు. అదృశ్యం ఆయ కళ్ళల్లో నిలిచిపోయింది. ఆయన నోటి వెంట,

"నల్లనివాడు, పద్మ నయనంబులవాడు" పద్యం లాస్యం చేసింది.

మరి రెండడుగులు ముందుకువేసి వాళ్ల మాటల్ని వింటూ ఏవో లోకాల్లో విహరిస్తున్నారు.

కిట్టు తన్మయత్వంతో ఒక చేత్తో దూడ మెడ రాస్తూ, రెండో చేత్తో గడ్డి పరకలు సుకుమారంగ నోటి కందిస్తున్నాడు. రాము మాత్రం దూడంటే భయ మున్నట్లుగా కొంచెం దూరంగ నిలబడినా .... ఏవో కబుర్లు చెబుతున్నాడు. ఉన్నట్లుండి కిట్టు రాముమీద కలియబడ్డాడు. అప్పటిదాక రేపల్లెలోని కృష్ణుణ్ణి, ఆలమందల్ని, కొంటె కృష్ణుణ్ణి వెతుకుతున్న గోపికల్ని చూస్తున్న సుబ్బయ్యగారు ఇహలోకంలోకి వచ్చారు. వాళ్ళిద్దర్ని విడదీశారు.... ఈ హఠాత్పంఘటన కాశ్చర్యపోతూ.

కిట్టు కోపంలో ఉన్నాడు. సుబ్బయ్యగా రంటే వాడి కంతకుముందున్న భయం కోపంలో కరిగిపోయింది. సుబ్బయ్యగారి నుద్దేశించి.... "సూడండయ్యగారు .... దూడని పట్టుకొని నంది, నంది అంటాడు." అని సిర్యాదు చేశాడు. అయితే రాము దూడని 'నంది' అని ఎందు కన్నాడో ఆయనకూ తోచ లేదు. రాము తన నిర్దోషిత్వాన్ని చాటుకునేందుకు ....

"అది కాదండి. మా రెండోక్లాసు పుస్తకంలో ఇల్లాంటి బొమ్మే ఉంది. దాన్ని మా అయ్యవారు 'నంది' అని చదివించారు. ఆ బొమ్మ చాల అందంగ ఉంది. అందువల్ల ఈ దూడని కూడ 'నంది' అని పిలిచాను..." అని వాదించాడు.

సుబ్బయ్యగారు ఒక్కసారిగా గలగల నవ్వేశారు. ఆయన నవ్వుకి చెట్టుమీది పక్షి పిల్లలు కలకల మన్నాయి. పిల్లల మనస్తత్వాలు అర్థంచేసుకుంటూ .... ఇద్దర్ని చెరో చేత్తో నిమరుతూ .... "అది నంది కాదు బాబు .... నంది ...." అని దిద్ది చెప్తూ వాళ్లచేత "నంది" అని రెండు మూడు సార్లు అనిపించారు.

గుమ్మంలో నిలబడి ఈ దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఉంది. ఆమె ఆయనకు మనస్సుతోనే నమస్కరించింది. "వాళ్లకి దాంతోనే బాబుగారు లోకం ...." అంది మెల్లిగా. సుబ్బయ్యగారు కొంచెం అటుగా తిరిగి "పిల్లలు చురుకైనవాళ్ళు. మీవాడు ఏం చదువుకుంటున్నాడు...." అని అడిగారు.

"ఏం సదువో బాబుగారూ. మాకు సదువులు కల్సి ఒత్తాయా. వద్దురా అంటే వినడు. ఏదో పలకా బలపం పట్టుకొని గిలుకుతాడు... ఆ రాసేదేందో మాకేం తెలుసుద్ది."

"పిల్లవాడు బాగా చురుకైనవాడు. రాత్రిళ్లు మాయింటికి చదువుకునేందుకు పంపు" అంటు ఇంటికి దారితీశాడు.

ఆయన వెళ్లిన దారినే కళ్లప్పగించి చూస్తూ కర్రలా నిలబడిపోయింది. ఇంతలో ఆటల్లో మునిగిపోయిన పిల్లలిద్దరూ మళ్ళీ కీచులాట ప్రారంభించారు. "ఏందిరా గోల ! ఇంతలో కలిసి ఆడుకుంటారు.... అంతలో దెబ్బలాడుకుంటారు" అంటూ కసిరింది.

కిట్టు ఇచ్చిన భరోసాతో దూడకి దగ్గరగా రాబోయిన రాము పేడ తొక్కి "వెధవ దూడ .... ఎక్కడబడితే అక్కడ పేడ వేస్తుంది...." అని దూడని తిట్టటం వాళ్లిద్దరి మధ్యా మళ్లీ కీచులాట లేపింది.

తల్లి మందలింపుతో కిట్టు ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయాడు. రాము .... "గొప్పింటోళ్లకి మాతో ఆటలేంటి...." అన్న కిట్టు తల్లి మాటలోని అర్థం తెలియక తికమకపడుతూ వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ నిలుచున్నాడు. మెల్లగా.

సీతమ్మ దొడ్లోంచి "రామూ ....మద్యాహ్నం వేళ కదరా. అక్కడ చక్కగ బుర్ర పంజా తిందాం...." అంటూ అరుస్తోంది. తల్లిరాక గమనించి పిల్లలా మెల్లిగా జారుకున్నాడు. కిట్టు సందేశం అందుకున్న రాము—మెల్లిగా, ఉదాసీనంగా నడుస్తున్న దూడల్లా .... ఎగురుకుంటూ పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

కిట్టు తల్లి పెట్టిన చద్దిఅన్నం తిని, జారిపోతున్న లాగుపైకి లాక్కుంటూ, పంచి పుస్తకాలు పట్టుకొని బడికి బయలుదేరాడు.

నర్సిగాడు పడుకున్నాడన్నమాటే గాని, వాడి మనస్సు సుబ్బయ్యగారిమీది భక్తితో నిండిపోయింది.

"రాత్రిళ్లు వాణ్ణి మా యింటికి పంపు" అన్న ఆయన మాటలు ....కిట్టు బావి జీవితానికి వెలుగురేఖలా తోచింది వాడికి.

ఒకటికి నాలుగుసార్లు కొడుకు చదువుని గురించి అడిగి భార్య చిరాకుకు గురి అయ్యాడు కూడ.

* * *

"ఏం దొరా ! మన దూడకి జత సూట్టం ఆలోచిస్తుండరా ...." నర్సిగాడు కృతజ్ఞత అంతా మూర్తీభవించినట్లు .... ఆయన వెంట పొలంనుండి వస్తూ అడిగాడు.

"ఒకటి రెండు .... మనసులో ఉన్నా యిరా .... కాని ...." అని వాక్యాన్ని మధ్యలోనే సాలోచనగ ఆపివేశారు. నర్సిగాడికి ఆయన మాటల కర్థం చిక్కలేదు. దొర తలచుకుంటే చెయ్యలేంది లేదు. సాధించలేందీ లేదు. అందులోనూ ఆ వూళ్లో ఆయన మాట ఆజ్ఞగా చెలామణి అవుతుంది. మరైతే ఆయనెందు కింత ఆలోచిస్తున్నారో తెలియలేదు.

నర్సిగాడికి సంభాషణ పొడిగించేందుకు ధైర్యం చాలలేదు. మౌనంగ వెనక నడుస్తూ ఇంటికి చేరుకున్నాడు. గొడ్లకు మేత, అది చూసి .... కాళ్లు చేతులు కడుక్కొని ఇంటికి బైలుదేరే సమయానికి దీపాలు పెట్టారు. సుబ్బయ్యగారు వాకిట్లో కూర్చుని చుట్ట కాల్చుకుంటునారు. "వత్తా దొరగారు" అంటూ అడుగులు ముందుకు వేశాడు.

ఎదురుగుండా కిట్టు పుస్తకాలు పుచ్చుకొని ఎదురయ్యాడు. "బువ్వ తిన్నావంటరా" అని ప్రశ్నించాడు కొడుకుని. 'ఆ' అంటూ చదువుకోటానికి గల తీవ్రతలో తండ్రితో సంభాషణ పెంచటం ఇష్టంలేనట్లుగా గబ గబా పోయి సుబ్బయ్యగారిముందు నేల మీద బుద్ధిగా కూర్చునాడు.

"అయ్యగారు ఇప్పుడే పొలంనుండి వచ్చారు ఆరి నెందుకురా కష్టపెడతావు...." అన్న నర్సిగాడి మాటలకి "కష్టం ఏముందిరా? నాకూ కాలక్షేపం అవుతుంది. వాడికి నాలుగక్షరముక్కలు వస్తాయి.... నీ దారిని నీవు పో...." అన్నారు. "ఏదో తమ దయ. ఆడు పైకి రాటంకంటే నా క్కావల్సిందేంది .... బాబుగారు ...." అని తృప్తి పడ్డ మనసుతో ఇంటిముఖం పట్టాడు.

వాడి మనస్సులో "నల్లనివాడు పద్మ నయనంబులవాడు ...." పద్యం చదువుతున్న సుబ్బయ్యగారు మూర్తిగొన్నారు.

మోకాళ్లకిందుగా సగం బైటికి లాగిన చాప మీద చెయ్యి తలగడగా పడుకున్నాడు. అప్పుడే పనులన్నీ ముగించుకొని .... దూడకి గడ్డివేసి వచ్చి కూర్చుంది వాడి పక్కగా. సీతి కెప్పుడూ కొడుకు చదువుమీద కన్నా, పని పాటలకు ఎప్పుడు చేతికి వస్తాడా అన్నదే ఆలో ఆలోచన. అందుకనే వాడు సుబ్బయ్యగారింట చదువుకోటం సగం ఇష్టంగా ఉన్నా మిగిలిన సగం కష్టంగా ఉంది. చెంటికి చెడిపోతా డేమోనని భయం.

నర్సిగాడు ఆకాశంలోని నక్షత్రాల్ని లెక్కపెడుతూ ఆలోచిస్తూ .... సీతి రాకను గమనించలేదు.

"ఏం కొడుకు చదువును గురించి ఆలో చిస్తుండావా ?" అంటూ పలుకరించింది. కొంచెం వెటకారం మేళవించింది.

"ఆడి చదువు మనం ఆలోసించేదేంది అయ్యగారి చేతిలో పడ్డాక బంగారంలా పెరిగిరాడూ ...."

"మరేంటి అంత ఆలోచన ...."

"ఆలోశనే మరి. అయ్యగారు దూడని కొనాలన్నారు. ఒకటి రెండు బేరి దుట్టిలో ఉండాయన్నారు. మరెందుకో ఆలీసం...."

నర్సిగాడిలాగానే భార్య సీతికి ఆశ్చర్యం వేసింది. దొరగారు తలచుకుంటే సాధించ లేంది లేదు. ఆయన మాట లెక్కడా తిరుగ లేదు.

నర్సిగాడే ఆగిపోయిన సంభాషణ ప్రారం భించాడు.

"ఆడే ఎంతాలోసించిన సిక్కటంలేదు..."

"పోనీ .... వూళ్లో సరైన దూడ లున్నాయా."

"అది తెలిస్తే సగం పని జరిగినట్టే ..."

"పోనీ అయ్యగార్ని అడగాల్సింది...."

"ఆయన మాటలు మధ్యనే ఆపేశే, ఇంకేంటి అడిగేది...."

కొంచెంసేపు మళ్ళీ మౌనం రాజ్యం చేసింది. నర్సిగాడు మధ్యలో ఆపిన చుక్కలు లెక్కపెట్టటం ప్రారంభించాడు. సీతి దూడకి మేత చూసి రావాలని వెళ్ళింది.

నర్సిగాడు ఆలోచించటం మొదలు పెట్టాడు.

"మన దూడ బక్కచిక్కిపోతోంది. మన సంపాదన మనకే చాలటంలేదు. ఇంకా దాన్నేం పోషిస్తాము. మనల్ని పోషించే ఆవు చచ్చి పోయింది. దాని దూడని పోషించలేక మనం చచ్చిపోతున్నాం ..."

ఇదీ వాడి ఆలోచన.

ఈవిధంగ సాగిన ఆలోచనల్లో .... ఏదో ఆశగ మనస్సులో మెదిలింది.

తన ఆలోచనకి కొంచెం అదిరిపడ్డా, తరు వాత స్థిమితపడ్డాడు. ఆనాడు వాడికి కలిగి నంత ఆత్మశాంతి మరేనాడు కలుగలేదు.

పొలంలో సుబ్బయ్యగారు మౌనంగా ఉన్నారు. పనివాళ్లను హెచ్చరిస్తూ పనిచేసే నర్సిగాడు ఉదాసీనంగా ఉన్నాడు. వాళ్లిద్దరి విపరీత చర్యలు మిగిలినవారికి ఆశ్చర్యం కలిగిం గించాయి. మధ్యాహ్నం కూడ పొలంలో పని చేసే సుబ్బయ్యగారు .... ఆరోజున పొయిం త్రముగాని రాలేదు. వచ్చినా కూడా మౌనం గానే ఉన్నారు.

సాయంత్రం .... పక్షులు తమ తమ గూళ్లు చేరుకుంటున్నాయి. గొడ్లకాడి బుడ్డాళ్లు అల్లాయి పదాలు పాడుకుంటూ

గొడ్డు తోలుకొని ఇళ్లకు చేరుకుంటున్నారు.

సుబ్బయ్యగారు పొద్దెక్కాకే ఇంటికి బైలుదేరారు. రోజూ వెంటవచ్చే నర్సిగాడు పొలం లోనే ఆగిపోయాడు. బాగా చీకటిపడిం తరువాతగాని ఇంటికి బైలుదేరలేదు. అడుగులు భారంగా వేసుకుంటూ ఇంటికి చేరాడు.

ఇంటిదగ్గర కిట్టిగాడు వొమ్మూలకూర్చుని ఏడుస్తున్నాడు. తల్లి సముదాయించాలని ప్రయత్నం చేసింది. కాని వాడు ఏడుపు మానలేదు. అందువల్ల చిరాకుతో వాణ్ణి నాలుగు చరిచింది. ఏడుపు మరింత పెరిగింది.

నర్సిగాడికి వాడి ఏడుపుకు గల కారణం తెలుసు. వాణ్ణి వూరడించలేదు.అని ఏడుస్తూ ఉంటే వూరకుండలేడు. "ఏందిరా! నీగోల" అని కసిరినట్లు అడిగాడు. "మరే బాబు... గా...రు" వాక్యం పూర్తి కానీయకముందే ... "వోర్నుయ్య .... మంచి సెబ్బరా లేదు...." అంటూ గద్దించాడు. కిట్టిగాడు ఏడుపు మానలేదు. సహనం కోల్పోయిన నర్సిగాడు వాడిని గొడ్డును బాదినట్లు బాదాడు.

ఆ పూట అందరూ తలోమూల పడుకున్నారు. వండిన అన్నం కూడ కుండలో నీళ్ళు కారింది. కిట్టు ఏడ్చి ఏడ్చి సొమ్మసిల్లి పడుకున్నాడు. నర్సిగాడు తనని తాను తిట్టుకున్నాడు.

కిట్టు మధ్య మధ్య కలవరిస్తున్నాడు.

"నాన్నా .... కొట్టకు .... అమ్మా .... నా ఆనందం ...."

వాడు కలవరించినప్పుడల్లా సీతి భయంగ భర్తవంక చూస్తుంది. నర్సిగాడు తప్పు చేసినవాడిలా తల దించుకునాడు.

తెల్లవారింది. వాళ్ల బ్రతుకులు తెల్లవారాయి. కిట్టుకు జ్వరం పెరిగిపోతోంది. ఒకటే కలవరింతలు. సీతి కంగారుపడిపోయింది.

"నాన్న కొట్టకు .... అమ్మా నా ఆనందం...." ఇదే వాడి కలవరింత.

ఆనందం ఎవరో అంతుపట్టని నర్సిగాడు, సీత, జ్వరానికి కారణం వేరుగా వూహించారు. మామూలు ప్రకారం రాము వచ్చాడు.రాముని చూడగానే సీతి బావురుమంది. వాడు తెల్ల మొగం వేశాడు. నర్సిగాడు మెల్లగా తేరుకొని "మా బాబుకి రాతిరి నుండి.... జొరం ...." అన్నాడు.

ఆమాట వింటూనే రాము బాణంలా పరుగెత్తుకుపోయాడు. కొంచెంసేపటికి రాము [illegible] తిరిగి వచ్చాడు. వైద్యుణ్ణి [illegible] [illegible]. సీత, రాము తల [illegible]రుతూ.... "మా బాబే .... మాకామాత్రం ఆలోచనే లేదు...." అనుకుంది.

వైద్యుడు నాడి పరీక్షించి మందిచ్చాడు. జ్వరం తగ్గిపోతుందని భరోసా యిచ్చి వెళ్లిపోయాడు. కిట్టుకి జ్వరం తగ్గటానికి బదులు పెరిగింది. నర్సిగాడు ఆదుర్దాగా వైద్యుణ్ణి పిలుచుకు వచ్చాడు. నాడి పరీక్షించి ..... "మందులవల్ల లాభంలేదు .... ఆ ఆనందం ఎవ్వరో వారిని రమ్మనండి ...." అని తన పనైందన్నట్లు వెళ్లిపోయాడు. నర్సిగాడు సీతిని, సీతి నర్సిగాడిని చూడటం తప్ప మరేం చెయ్యలేకపోయారు. 'ఆనందం' విషయం వాళ్లకి అంతు చిక్కలేదు. కంట్లో వొత్తులు వేసు కూర్చునారు. సీతి కిట్టు ఒంటిమీది నుండి చెయ్యి తీయలేదు. వాడు కలవరించి నప్పుడల్లా ఉలిక్కిపడుతోంది. నర్సిగాడు వంచిన తల ఎత్తలేదు. అల్లాగే గోడ కాను కుని కూర్చున్నాడు.

బైటనుండి 'నర్సిగా' అని కేక వినిపించింది. సుబ్బయ్యగారి కంఠం వినగానే నర్సిగాడు ఆదరా బాదరా వాకిట్లోకి పరుగెత్తుకొచ్చాడు. ఆయన ప్రశ్న అడక్కముందరే.... "బాబుకి నిన్నటేల నుండి .... ఒకటే జొరం. అందుకని.... అందుకని...."

"పనిలోకి రాలేదు." అంటూ లోపలికి అడుగుపెట్టారు. సుబ్బయ్యగారు. ఆయనకు దారిచ్చి వెనుకనే నడిచాడు. "దొరగారూ...." వాడి మాటలు ఆయన వినిపించుకోనేలేదు. వాడిపోయినముఖంతో సీతి వారగా నిలబడింది.

కిట్టు మళ్లీ కలవరిస్తునాడు. సుబ్బయ్యగారు విన్నారు. ఒకసారి వాళ్ళవంక పాలిపోవ నగా చూశారు.

సీతి ధైర్యం తెచ్చుకుంది. "దొరగారూ! మూసినకన్ను తెరవేలేదు. ఎప్పుడైనా తెరిత్తే ...ఏదో ఎతికినట్టు మళ్లీ మూసుకుంటాడు."

"ఆనందం .... ఆనందం.... అంటూ పలవరిస్తుండాడు దొర...." అన్నాడు నర్సిగాడు.

"సరే...." అంటూ బైటకి వెళ్ళిపోయారు.

నర్సిగాడు సాగనంపటానికి వచ్చి వాకిట్లో నిలబడ్డాడు. సీతి బాబు దగ్గరనుండి కదలటంలేదు.

"అమ్మా .... నా ఆనందం .... నాన్న కొట్టకు...." పలవరింతలు అల్లాగే ఉన్నాయి. ఉన్నట్టుండి పెద్దగా .... "అమ్మా .... నా ఆనందం...." అని అరిచాడు .... తలి

జాపి పాకెట్ రేడియో

జపానుచే కనుగొనబడిన జేబు రేడియో. పెద్ద రేడియోలాగ పలుకుతుంది. అన్ని ట్రాన్సిస్టర్లు, లౌడ్ స్పీకర్లు గ్యారంటీ, జపాను తయారీ. మీ

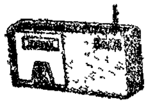

ఇష్ట ప్రకారం ఎక్కడనైనా సంగీతం, వార్తలు వగైరా విన వచ్చు. ప్రపంచమందలి ప్రతి స్టేషను స్పష్టంగా వినబడు నట్లు గ్యారంటీ. వినటానికి సిద్ధంగ పంపబడును. టార్చి సెల్సుతో పనిచేయును. అనువైనది, అందమైనది, తేలికైనది. చిన్నసైజుది. 3 సం॥గ్యారంటీ. నం. TP-88 ధర రు. 35/- వి.పి.పి. ఛార్జీలు రు. 4/- రేడియో కేసు రు. 5/-

SULEKHA TRADERS (WAPM-88)
BEAT NO. 13, ALIGARH.

ఫోల్డింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్

లైసెన్సు అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరమృగముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉల్లాస ప్రయాణాలు, యాత్రలు, నాటకాలకు ప్రశస్తమైనది. ఆటోమేటిక్ 50 షాట్లు పేల్చు గలదు. తేలికైనది. దొంగ

నుండి వెలువడు పెద్ద శబ్దాలు మిమ్మును కాపాడును. ధర: 50 షాట్లు గల నెం.33 రు.13/50 జర్మన్ మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50. వి.పి.పి. చార్జీలు రు. 2/50. లెదర్ కేస్ రు. 3/50. అదనపు షాట్లు 100 కి రు. 5/—.

SULEKHA TRADERS (WAP-13)
Beat No. 13, Aligarh.

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేటు) లిమిటెడ్
కుదరాసు-17

నల్లనివాడు

బావురుమంది. ఆదరాగా లేచిన నర్సిగాడు లోపలికి వెళ్ళబోయి ఆగిపోయాడు.

సుబ్బయ్యగారు దూడన్ని తోలుకొస్తున్నారు. ఆయన వెనకగా రాము వస్తున్నాడు. నర్సిగాడు ఆయనలోని ఉద్దేశాన్ని గ్రహించలేక బాధపడుతున్నాడు. దూడని తోలుకొని రావటములోని ఆగ్రహమో, అనుగ్రహమో తెలియటంలేదు నర్సిగాడికి.

రాము సరాసరి దూడని లోపలికి తోలు కెళ్ళాడు. సుబ్బయ్యగారు వాకిట్లో నిలబడి పోయారు. అడుగు అటు యిటుగా నిలబడ్డాడు నర్సిగాడు.

"నర్సిగా నీకు బుద్ధిలేదురా ...." అన్నారు సుబ్బయ్యగారు. స్థాణువులా నిలబడి పోయాడు నర్సిగాడు.

దూడని చూడటం కిట్టుకి అమృతప్రాయం అయింది. మందు లేకుండానే స్వస్థత చేకూరింది తల్లి ఆనందానికి అంతులేదు.

నర్సిగాడు పిల్లిలా అడుగులేసుకుంటూ సుబ్బయ్యగారింట్లో అడుగు పెట్టాడు.

"ఏరా .... నర్సిగా."

నర్సిగాడు మౌనంగ నిలబడ్డాడు.

"మీ నల్లనాడు ఏం చేస్తున్నాడురా..."

"దూడతోడిదే లోకం అయింది బాబుగారు.... మన్నించాలి...."

"అది కాదురా .... 'ఆనందం' అన్నది వాడు దూడకి పెట్టిన పేరు...."

"ఆ...." అన్నాడు నర్సిగాడు.

"వాళ్ళిద్దరూ చూడరా .... బలరామ కృష్ణుల్లా .... ఆ దూడతో ఆడుకుంటుంటే చూడటమే నాకు ఆనందం."

"మరి మీకిచ్చిన మాట...." తడుముకున్నాడు నర్సిగాడు.

"ఇంతకంటే ఏం కావాలిరా .... హాయిగా వాళ్ళు వాటితో కలిసిపోయి ఆడుకుంటూ మన పల్లెనే వ్రేపల్లె చేసేస్తే.... చూడటం ఆనందం ...."

నర్సిగాడి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

మెల్లిగా పనిలోకి పోయాడు.

సుబ్బయ్యగారు ....

"నల్లనివాడు, పద్మ నయనంబులవాడు కృపారసంబుపై జల్లెడివాడు....." పద్యాన్ని చదువుకుంటూ తన్మయత్వం చెందారు.